

BANGA

ROJA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2011. gada 26. augusts

Nr. 15(1067)

Rojas vidusskolai – 45

Vēl mirklis pirms svētkiem – un pienācis laiks uz brīdi noliekt malā nepadaramos ikdienas darbus un rūpes. Laika virpuli visi kopā esam savu skolu turējuši godā un neļāvuši ne ierēdņiem, ne laika ritumam tai kā nodarīt pāri. Klāt ilgi gaidītais satikšanās laiks, kad absolventi ar sirmām galvām un dzīves gudrības apveltīti, ar jaunības maksimālismu vadīti atkal atgriežas savā skolā, lai cik tālu pasaulē būtu aiznesis liktenis. Mēs atgriezīties, lai izstaigātu atmiņu takas, lai pieminētu tos, kuri vairs nepiedalīties kopīgajās tikšanās reizēs, lai smeltos spēku dzīvot tālāk. Cilvēka mūžam 45 gadi ir spēka un brieduma laiks. Tāds laiks ir mūsu skolai un tai vēl tāls ceļš ejams.

Lai jauka atkalredzēšanās skolas salidojumā, lai spoži liesmo atmiņu uguns kuri un lai Rojas vidusskola turpina nest savu balto gara gaismu vēl daudz gadu garumā!

Gundega Kalniņa, Rojas vidusskolas direktore

45 – šķiet neaptverami

Tik ātri kā vējš, kā mirklis, kā gaismas stars. Kopā sanākšana cilvēkus vieno ar atmiņu stāstījumiem un vēlēšanos sajost tos laimes mirklus, kas vairs neatgriezīsies. Tāpēc jau tas laiks ir tik miļš un tuvs, ka pagātni atgriezt nespējam. Tomēr, cik labi, ka mums dots prāts, kas kā neatlaidīgs pasaules apceļotājs spēj mūs aiznest gan daudzus gadus atpakaļ, gan pāri jūrām un okeāniem, ļaujot neizkustēties no mīkstā krēsla kamīna priekšā. Skolas dzimšanas diena vienmēr vieno atmiņas, un arī šajā reizē centīsimies atcerēties, kā tapa, auga, pilnveidojās, attīstījās mūsu skola.

1967. gada avīzē „Banga” bija rakstīts, ka līdz Rojas vidusskolai Rojas pagastā mazajos ciematīņos darbojās vairākas skolas. Un tad modē nāca ciematu būšana. Kolhoza „Banga” priekšsēdētājs Miķelis Lisments uzskatīja, ka Rojā nepieciešama vidusskola. Skolotāja Mērija Krasone atceras, ka tajā laikā bija jāpiepūlas, lai pierādītu, ka skola tiešām ir nepieciešama. Mācoties vecākajās klasēs, Oļģerta Veinberga vadībā, vidusskolēni devās uz Rojas ciema izpildkomiteju, lai pārskatītu un pēc vecuma atzīmētu visu ģimeņu skolas vecuma bērnus, jo bija nepieciešams zināt, cik skolēnu mācīsies jaunajā skolā.

Un tā 1964. gadā Rojā sākās vērienīgs projekts – tika celta Rojas vidusskola! Celtniecības darbus pārzināja Oļģerts Veinbergs. Pirmo uzcēla mācību korpusu.

Gadiem ejot, mainījās skola un arī direktori. 1973. gadā Rojas vidusskolu sāka vadīt direktors Pēteris Skrupskis. Šajā laikā tika izveidoti jauni mācību kabineti. Internāta ēkā sāka mācīties sākumskolas audzēkņi. Skolēni aktīvi piedalījās skolas un republikas mēroga konkursā „Vai tu milī jūru?”. Direktors Skrupskis bija cieņīgs, saprotošs un taisnīgs cilvēks, uzticējās skolēniem un, ja vajadzēja, arī sabāra, bet par to neviens neapvainojās. Viņš nevienam necentās izpatikt, iztapt, un to mācīja arī saviem skolēniem. Skolotāji Pēteri Skrupski raksturo kā gudru, patiesu, prasīgu, kurš prata saturēt kopā skolotāju kolektīvu.

Direktors Pēteris Skrupskis.

No 1976. gada skolu vadīja direktore Ināra Samīte. Šis bija laiks, kad skolā pilnveidojās mācību kabinetu materiālais nodrošinājums. Skolā pirmo reizi parādījās lietošanā visi galda piederumi. Ne tikai karotes, bet arī naži un dakšiņas. Uzlabojās skolas vizuālais noformējums, līdz ar to mainījās skolēnu attieksme pret skolu. Direktore daudz strādāja pati un prasīja strādāt arī citiem. Sākās sadraudzība ar skolām Latvijā un Igaunijā. Skola kļuva par labāko skolu rajonā dažādos konkursos un sporta sacensībās. Ļoti po-

pulāras bija ierindas skates. Direktore Ināra Samīte bija laipna un izpalīdzīga. Absolventi atceras, ka viņa vienmēr baroja putnus un vāveres, kas dzīvoja lielā skaitā skolas apkārtnē. Skolotāja Maija Leitarte atceras, ka direktore bija pirmais cilvēks, kas viņu sagaidīja aizliegtajā zonā Rojā, palīdzēja iejusties un iekārtoties jaunajā darba vietā. Skolotājas Inta Plāte un Maija Bergane atceras, ka skolā vadījušas tautisko deju kolektīvus, kas vairākkārt piedalījās Dziesmu un deju svētkos Rīgā. /Turpinājums 2. lappusē./

Rajonā tā bija pirmā tik vērienīga jauna tipa skolas būve. Pēc diviem gadiem – 1966. gada 1. septembrī skolas direktora Oļģerta Veinberga vadībā atklāja Rojas vidusskolu. Atklāšana bija grandiozs notikums, kurā piedalījās tā laika populārākais operdziedonis Jānis Zābers. Skolā sāka mācīties 573 audzēkņi 22 klasēs, kurus izglītoja 38 pedagogi. Vakarskola gan sāka darboties gadu iepriekš, jo Miķelis Lisments burtiski piespieda mācīties arī pieaugušos. Tā kā skolu cēla kolhozs, skolai nebija ne kapeikas inventāra iegādei. Direktors un skolotāji uz skolu sāka vest inventāru no visām pusēm. Otrajā gadā skolas ēkā nodibināja arī mūzikas skolu.

1967. gadā tika uzbūvēts internāts. Absolvente Zaiga Kilmite, atceroties dzīvi internātā, saka: „Mums bija kolosāls internāts! Vakari internātā tika aizpildīti ar dažādiem pasākumiem. Tās bija nodarbības sporta zālē, kolektīvi kinoteātra apmeklējumi. Gandrīz katru reizi kas jauns un interesants.”

1968. gadā atklāja jauno sporta zāli. Roja uzplauka, un visi bija sajūsmā par skaisto Rojas vidusskolu, kas bija ļoti populāra. Vēlākajos gados skolēnu skaits pārsniedza 800,

bet pedagogu skaits tuvojās 60. Skolu vadīja ar lielu enerģiju un darba spējām apveltītais, vienmēr darbīgais, runātīgais un atsaucīgais skolas direktors Oļģerts Veinbergs. Skolā tika organizēti koncerti, sacensības, konkursi, pionieru nometnes un dažādi pārgājieni.

Skolotāja Ilze Deksnē atceras, ka pārgājieni bija viena ļoti interesanta lieta. Visiem bērniem ļoti patika! Ja kādu gabaliņu kāds nevarēja paiet un bija nepieciešams kaut kur aizvest, tad talkā nāca Rojas vidusskolas uzticamais šoferis Leons Balodis. Skola šajā laikā lepojas ar panākumiem vieglatlētikā un novadpētniecībā.

Pirmais Rojas vidusskolas direktors Oļģerts Veinbergs.

Mainījās ne tikai skola, bet arī mode. Meitenēm modē bija mini svārciņi, bet zēniem garo matu – hipiju laiks. Protams, uz skolu tādā izskatā nevarēja nākt. Tad nu direktors Skrupskis ar šķērēm rokās dežurēja pie durvīm. Zēni atceras – no rīta aizejam līdz skolai, direktors stāv, apgriezīams un ejam mājās. Tāds karš turpinājās veselu nedēļu, tad viņš kapitulēja. Meitenes bija attapīgākas. Absolventes atceras, ka kādu dienu, gribēdamas izskatīties modernas, svārkus bija sarullējušas uz augšu, un tad tie bija pārāk īsi. Audzinātājs noskaitās un aizsūtīja visas pie direktora. Pa ceļam līdz direktora kabinetam meitenes svārciņus atkal parullēja garākus. Direktors Skrupskis paskatījās uz meitenēm un teica: „Nav jau nemaz tik traki. Meitenes, varat iet!”

Vienu gadu Rojas vidusskolas direktors bija Gunārs Beltiņš. Darba kolēģi un absolventi direktoru atceras kā ļoti solidu, stingru un iejūtīgu vadītāju. Absolventi spilgti atceras, ka šajā laikā skolā pa vienām trepēm gāja tikai augšā, bet pa otrām tikai lejā.

Direktore Ināra Samīte.

Kad sākušas iekrāsoties pilādžu ogas un rītos mūs piecē dzestrs rudens sveiciens, tad nojaušam, ka vasariņa dodas prom un kopā ar gājputnu dziesmām atsoļo rudens.

Rojas novadā šis laiks ir īpašs, jo Rojas vidusskola aicina ikvienu, kam nozīmīgs Rojas vidusskolas vārds, uz skolas 45. dzimšanas dienu.

Mani Rojas vidusskolas vārds uzrunā personīgi, jo man bija neviltots prieks un laime šajā skolā ne tikai mācīties, bet arī strādāt. Biju gan direktora vietniece audzināšanas darbā, gan vietniece mācību darbā, gan arī četrus gadus nostrādāju par direktori. Strādāt Rojas vidusskolā bija viegli, un tas deva padarīta darba gandarijumu, jo kolektīvs ir ļoti radošs un darbiniekiem raksturīga liela darba mīlestība un vēlme neapstāties pie sasniegtā, bet augt savā attīstībā un pilnveidoties.

Skumji, ka šo jubileju nesagaidīja skolas pirmais direktors Oļģerts Veinbergs, bet esmu pārliecināta, ka arī viņš pievienojas maniem laba vēlējumiem Rojas vidusskolas absolventiem un skolotājiem svētkos. Lai jums izturība šajā pārmaiņu laikā un lai katrs rīts sākas ar siltu smaidu, bet diena paiet, citus iepriecinot!

Eva Kārklīņa,
Rojas novada
Domes
priekšsēdētāja

Zinību diena Rojas vidusskolā 1. septembrī

- 9.00 svinīgais pasākums pie skolas galvenās ieejas /lietus gadījumā – skolas sporta zālē/;
- pēc pasākuma – klases stunda.

Skolēnu autobusi kursē:

1. septembrī

8.00 – no Kolkas	11.15 – uz Rudi
7.50 – no Mērsraga	11.15 – uz Kolku
8.35 – no Rudes	11.35 – uz Mērsragu

2. septembrī

8.00 – no Kolkas	13.00 – uz Rudi
7.50 – no Mērsraga	13.00 – uz Kolku
8.35 – no Rudes	13.20 – uz Mērsragu

Pārējās dienās

7.15 – no Kolkas	
7.10 – no Mērsraga	
7.55 – no Rudes	

Piektdienās

15.15 – uz Rudi	14.25
15.15 – uz Kolku	14.30
15.35 – uz Mērsragu	14.45

Mūzikas un Mākslas skolas kolektīvs pievienojas visa laba vēlējumam Rojas vidusskolai

Lita Krūmiņa

Arī Mūzikas skola nākamā gada aprīlī svinēs savu 45. jubileju, tādēļ nākamais mācību gads paiēs gan svētku, gan spraiga darba zīmē. Plānojam dažādus koncertus, tai skaitā – absolventu, pedagogu, audzēkņu, draudzības koncertus, kā arī izstādes un citas aktivitātes.

Kā galveno novitāti gribu uzsvērt to, ka esam iegādājušies interaktīvo tāfeli. Vēlamies, lai bērniem mūzikas teorijas un mūzikas literatūras stundas kļūtu par aizraujošu piedzīvojumu. Par šo iespēju pateicamies direktoram Jānim Kivilam un viņa dēlam, kāds ir noskaņojums, gatavojot skolu darba jubilejai.

Jānis Kivils: „Teorijas nodaļas pedagogi beiguši kursu, kuri noritēja divu gadu garumā, un apguvuši mūzikas valodas mācīšanas jaunākās tendences, kurās vairs necenšas bērniem mācīt gada skaitļus, sausus faktus, bet dod vispārēju pārskatu par laikmetiem, stiliem utt. Ar interaktīvo tāfeli strādās skolotāja Lita Krūmiņa, kura arī sagatavo jaunus mācību materiālus un pacels mācību darbu jaunā, modernākā kvalitātē.

Mācību gadu sākam, gatavojot darba telpas – koncertzāli, izstāžu zāli, klašu telpas. Sākam ar gaišu skatu, cerībām par to, ka Rojas un apkārtnes iedzīvotājiem būsīm vajadzīgi. Darām visu iespējamo, lai nodrošinātu labu mūzikas apguvi gan teorētiski, gan praktiski.”

Vēlos aicināt mūsu pulkā jaunus audzēkņus. **Papildus audzēkņu uzņemšana – 1. septembrī 14.00 Mūzikas skolā.**

45 – šķiet neaptverami

[Turpinājums no 1. lappuses.]

No 1981. gada 11 gadus skolu vadīja direktore Dagmāra Leimane. Šajā laikā skola kļuva estētiski skaistāka, skolēni turpināja apgūt profesionāla šofera specialitāti un mājturības pamatus, tika uzsākta izvēles priekšmetu mācīšana vidusskolā. Skolā ienāca modernās tehnoloģijas, tika izveidots pirmais datoru kabinets. Aktīvi darbojās skolēnu dabas draugu grupa, kas piedalījās dažādos projektos. Skolēniem bija iespēja pabūt Vācijā, Dānijā, Zviedrijā, kas tajā laikā bija milzīgs notikums.

Skolai šajā laikā bija vieglatlētikas specializācija. Katrs 1. septembris sākās ar gājieni pa Rojas ielām. Skolai 20 gadu jubilejā kolhozs „Banga” uzdevināja jaunu autobusu. Šajā laikā posmā populāras bija ierindas skates un virišķības stundas, kuras vadīja Rojas robežsardzes karavīri. Ziemas bija bagātas ar sniegu, tāpēc stadionā tika organizēti Sniega svētki, sporta stundas katru ziemu skolēni slēpoja, slidoja, piedalījās sacensībās. Kļuva komandas turpināja piedalīties konkursā „Vai tu mīli jūru?”, kur skolēni sacentās gan zivju vēršanā un pakošanā, gan tiklu lāpšanā. Skolas 25 gadu jubilejā, 1992. gadā skolas direktore Dagmāra Leimane avīzē „Banga” raksta: „24 izlaidumos skolu beiguši 892 divpadsmito klašu absolventi. Šodien skolu jau beidz pirmie skolas absolventi

Direktors Edvins Krieviņš.

No 1992. gada sešus gadus skolu vadīja direktors Edvins Krieviņš. Šajā laikā Latvijas skolās ienāk demokrātija. 1994. gada 3. septembra avīzē „Banga” rakstīts: „Skolā tiek ieviesta ieskašu sistēma un sekmju vērtējums 10 ballēs, tiek iekārtotas ieskašu grāmatīņas. Skolēniem uz skolu vairs nav jānāk ar bailēm, jo skolotāji stundās nenodarbojas ar atprasīšanu. Ieskaites notiks noteiktās dienās, iepriekš zināmās, ne vairāk par trim vienā dienā. Skolēns varēs vērsties pie skolas administrācijas ar savām problēmām.”

Šajā laikā skolā tika izveidota otra datoru klase. 1997./98. mācību gadā skolā pirmo reizi notika Projektu nedēļa, kurā skolēnus izglītoja projektu darbu veidošanā. Reizē ar skolēniem arī pedagogi apguva netradicionālas mācību metodes. Šajā laikā skolā sāka strādāt viesskolotāji no Amerikas Savienotajām valstīm. Direktors lielu uzmanību veltīja kārtības un disciplīnas nostiprināšanai skolēnu vidū, kas, šķiet, vienam otram pārvaldniekam lika nopietnāk pārdomāt savu uzvedību un attieksmi pret skolu. Skolas pasākumu plānā ienāca jauni pasākumi, piemēram, Popiela, par ko visi skolēni bija sajūsmā.

bērni. Mūsu skoliņa joprojām, prieku ieskauda, stāv Rojai pašā vidū un gaida ikvienu satikties savā bērniņā un jaunības zemē!”

Šajā laikā skolēni mācījās dejojot modernās dejas. Tika organizētas tūristu sacensības, kur katrs varēja parādīt savu māku ugunsкура iedegšanā, telts uzcelšanā, šķēršļu pārvarēšanā pār upi un, protams, neaizmirstamas bija nakts ballītes pie ugunsкура. Absolventi atceras, ka skolēni tajā laikā bija ļoti klausīgi. Skolā bija jāvalkā skolēnu formas, nedrīkstēja lietot kosmētiku, nēsāt rotaslietas. Skolēnu sekmju izrakstus sūtīja uz vecāku darba vietām. Klases bija iekārtotas vienkāršas. Ļoti patika rudenos strādāt kolhozā talkās. Par nopelnīto naudu klases varēja braukt ekskursijās.

Šajā laikā skolai bija bagātīgs slēpošanas inventārs un visi ziemā aktīvi slēpoja, ar prieku un azartu brauca uz Talsiem piedalīties sacensībās. Pirms stundām bija rīta vingrošana, bet starpbrīžos skanēja radio. Skolēniem pēc kārtas bija jāiet dežurēt skolas virtuvē, jāpalīdz saimniecēm, jāklāj un jānovāc galdi.

Atceroties visus skolas notikumus, esam tikuši jau līdz 90. gadiem, kad Latvija atguvusi neatkarību. Šajā laikā notiek pārmaiņas visā valstī. Latvijā sākas jauns laikmets. Mainās viss. Cilvēki sāk dzīvot it kā citu dzīvi – daudz brīvāku, demokrātiskāku, iespējām bagātāku.

Direktore Dagmāra Leimane.

No 1998. gada sešus gadus skolu vadīja direktore Ineta Tamane. Šajā laikā skolā tika izremontēta sporta zāle, atjaunoti jumti, nomainīti logi un siltināta skolas lielā gala ēka. Rojas vidusskola ieguva jaunu veidolu, kļuva gaiša un silta. Darbinieku un skolēnu vidū skola tika dēvēta par Gaismas pili. Sākās sadarbība ar Zviedru draugiem Valdemārsvikā, nodibinājās laba sadarbība ar Rojas pagasta padomi un vietējiem uzņēmumiem.

Vidusskola uzplauka kā no jauna. Direktore Ineta Tamane nenogurstoši darbojās, pulcinot ap sevi gudrus un darbīgus ļaudis. Katru gadu direktore Skolotāju dienās iepriecināja kolēģus ar sirsniem koncertiem, kuros muzicēja brāļi Ziemeļi, Andris Daņilēns un citi mākslinieki. Tika iepriecināti arī absolventi, jo izlaidumos muzicēja Latvijā pazīstami mūziķi. Kādi mākslinieki tiks uzaicināti uzstāties izlaidumā, no absolventiem tika turēts lielā noslēpumā. Direktores vadības laikā ļoti veiksmīgi norisinājās arī pirmā vidusskolas akreditācija, kura notika pēc jauniem un stingriem skolas kvalitātes rādītājiem.

[Turpinājums 3. lappusē.]

Direktore Ineta Tamane.

Skolotāju atmiņas par Rojas vidusskolu

Ilze Deksnē

Viss, ko varu teikt par Rojas vidusskolu padarīto laiku – tas bija viens neaizmirstams, jauks, jautrs un interesants laiks. Tik jautri kā skolā man nav bijis nekad. Katra diena bija savu piedzīvojumu un uztraukumu pilna. Taču ir vēl kas, ko vēlos pieminēt. Es saku lielu paldies visiem maniem kolēģiem un skolēniem, kuri papildināja katru nostrādāto dienu Rojas vidusskolā.

Rojas vidusskolas skolotāju kolektīvs bija brīnišķīgs – visus darbus darīja kopā. Skolotāji bija ļoti atsaucīgi un draudzīgi. Skolotāju vidū īpaši atzīmēja 8. martu un 22. februāri. Atceros, ka skolas vīri centās pārsteigt skolotājas 8. martā. Atvērās durvis un iekšā nāca 6 skolas vīri, kuriem uz pleciem bija liels zārks ar svečiem. Mēs patiesi nobijāmies! Bet uztraukumam nebija pamata, jo zārkā bija liela torte. Savukārt man bija jāapsveic vīri 22. februārī. Es uz tā laika projektora rādīju slavenību portretus, un vīriem bija jānosaka, kas kura ir. Toreiz tas bija kaut kas neiedomājams! Visspilgtāk atceros skolotāju Gunāru Beltiņu, kurš vienmēr bija nopietns un stingrs. Kā pionieri vadītāju atceros Dzintra Pētersoni, kura vadīja visādus pasākumus, veidoja bērniem labāku stāju, vasarā gāja pārgājienos ar teltīm. Bērniem ļoti patika šie pārgājieni. Kamēr strādāju Rojas vidusskolā, tajā bija 4 direktori. Oļģertu Veinbergu atceros kā saimniecisku cilvēku, Pēteri Skrupski – vienmēr sabiedrisku, patika sēņot, mēdza stāstīt interesantus notikumus un jokus.

Kādus 2 vai 3 gadus vadīju arī politmācības pulciņu. Viss beidzās, kad skolas direktors uzzināja, ka neesmu partijā, un līdz ar to mani no šī pulciņa vadīšanas atstādīja.

Rojas vidusskolā bija visdažādākā veida pasākumi – koncerti, sacensības, dzimšanas dienu svinēšanas, Jaunā gada sagaidīšana un iešana pārgājienos. Ja kādu gabaliņu bija nepieciešams aizvest, talkā nāca Rojas vidusskolas uzticamais šoferis Leons Balodis. Ļoti daudz bija pārgājieni pa Latviju, bet devāmies arī ārpus Latvijas. Trīs gadu laikā, klasēm mainoties, tikai apiet apkārt visai Latvijai. Vēl devāmies un Kaļiņingradu, Karpatiem, Krimas kalniem. Tas bija tik aizraujoši! Manuprāt, to atcerēšos visu mūžu.

Biruta Andersone

Laiks Rojas vidusskolā ir bijis bagāts, satīģis un draudzīgs. Manā darba laikā Rojas vidusskolā direktori bija Oļģerts Veinbergs, Pēteris Skrupskis, Dagmāra Leimane. Veinbergs palicis atmiņā kā ļoti liels runātājs, saimniecisks, izdarīgs. Mācību pārzini Gunāru Beltiņu atceros kā stingru, principiālu, humora pilnu, aktīvu vīru, kuram ļoti patika šahs. Toties Maiju Strautiņu atceros kā nemierīgu, kustīgu, aktīvu, dažreiz stingru sievieti. Pionieri vadītājas Dzintra Poļakova un Dzintra Pētersone palikušas atmiņā kā jautras kolēģes, ārpusklases darba organizatore Dagmāra Leimane – sirsniņa, cilvēciska, saprotoša sieviete.

Maruta Assupe

Mācību pārzinis Gunārs Beltiņš bija inteligents un saprotošs, pionieri vadītāja Dzintra Poļakova rīkoja daudz pārgājienus un akurāti pildīja savus pienākumus.

Manas atmiņas par skolu ir siltas, sirsniņas – gājienos pirmajā septembrī, Jaunajā gadā dažādu tēmu balles, orientēšanās sporta sacensības skolotājiem, tūrisms (tika apskatīti dažādi kalni – Baikāls, Sajāni, Tjanšāns, Karpati). Vēlāk šīs tradīcijas lēnām pajuka.

Jausma Dambiņa

Vispatīkamākā bija direktore Dagmāra Leimane. Viņa prasmīgi mācēja vadīt skolas kolektīvu, kas bija draudzīgs, cits citam izpalīdzēja. Skolotāju kolektīvā nekādas intrigas netika vērtas. Pirmajos darba gados notika atpūtas vakari skolotājiem. Sevišķi draudzīgs, saprotošs un izpalīdzīgs skolotāju kolektīvs bija manos pēdējos darba gados (Mazajā galā).

Ērika Gūtmane

Mana darba laikā mācību pārzinis bija Gunārs Beltiņš – prasīgs, akurāts, zinošs.

Labi strādāja ar pionieri vienību, aktīvi veica apmācību kopā ar pārējiem administrācijas darbiniekiem. Saliedēts, darbīgs un pamatos draudzīgs skolas kolektīvs. Par to liecina pasākumu daudzveidība un līmenis. Daudzus gadus skola bija vislabāk sagatavota jaunajam mācību gadam.

Regīna Giertmane

Tas bija jauks, darbīgs laiks un deva gandarījumu. Atmiņā palikusi draudzība ar 45. vidusskolu Rīgā,

ekskursijas 1976. gadā uz Maskavu, Šauļiem, svētku svinēšana, gata-vošanās ierindas skatēm, braucieni uz Sāremā salu, draudzība ar igaunjiem.

Priecājos, ka manas skolnieces strādā Rojas vidusskolā – Aija Rēriha, Irēna Pīpiķe, Anita Kurmiņa, Juta Volanska, Aiga Kaža, Ilga Mazkalniņa. Man gadījās labas, satīģas klases, tāpēc man viņi visi ir neaizmirstami.

Agrita Pakalniņa

Labsirdīgs, saprotošs bija mācību pārzinis Gunārs Beltiņš. Patika direktore Ineta Tamane. Pionieri darbošanās bija interesanta – aktīvi darbojās Mārīte Krāsone, Dzintra Pētersone. Skolā bija ievērojami aktīvāka pašdarbība. Bija daudz skaitlīgāki kori, ansambļi. Ar panākumiem darbojās aģitbrigādes.

Elīna Vasioleka

Visi direktori atmiņā palikuši ar savu attieksmi pret skolotājiem un darba stilu. Visspilgtāk atmiņā palikuši direktori Oļģerts Veinbergs un Pēteris Skrupskis.

Visspožāk atmiņā palicis ārpusklases organizators Viesturs Deksnis, kurš lika rakstīt darba audzināšanas plānus. Kolektīvs bija ļoti jauns, to ties darboties spējīgs un strādīgs. Patika ķīmijas stundās veiktie eksperimenti. Darba laikā izraisīju vairākas ugunsdzēsības trauksmes, sprādzienus. Gadījās arī tā, ka visa skola piepildījās ar dūmiem, visvairāk šādas trauksmes patika skolēniem. Kopumā tas bija darbīgs, skaists laiks, kurā netrūka arī puņķu un asaru, rakstot audzināšanas darba plānus. Tagad domāju, cik tomēr skolas gadi bija forši!

Erna Zēģele

Vairāk atmiņā palicis direktors Pēteris Skrupskis. Viņš bija gudrs, patiess un labprāt rūpējās par skolotāju izklaidi. Braucām arī ekskursijās. Mācību pārzinis Gunārs Beltiņš – stingrs, labprāt palīdzējis ar padomiem. Atmiņā palikusi pionieri vadītāja Dzintra Poļakova, kura bija ar labu izdomu un interesanti vadīja pionieri pulciņu.

Kolektīvs bija draudzīgs, labprāt palīdzēja viens otram ar padomiem, darba kolēģi satikās arī ārpus skolas.

Anita Kurmiņa

Direktora Oļģerta Veinberga laikā – atmiņā pārgājieni gar Baltijas jūru, Rīgas līča piekrasti un Igauniju. 1970. gadā, pabeidzot Ro-

jas vidusskolu un sākot mācīties Rīgā, uzzināju, ka visiem skolā bijusi militārā mācība, bet es par to pirmo reizi dzirdēju no kursa biedriem. Patriotiskā audzināšana un mīlestība pret savu zemi tika audzināta skolēnos ar pārgājieniem, tūrisma nodarbībām.

Direktore Ināras Samītes laikā skolā pirmo reizi parādījās lietošanā visi galda piederumi (naži, dakšiņas, ne tikai karotes). Skola laicīgi tika sakārtota pieņemšanai rudenī, estētiski noformēta. Uzlabojās skolas vizuālais noformējums, mainījās skolēnu attieksme pret skolu. Direktore daudz strādāja pati, darbu prasīja arī no citiem. Sākās sadraudzība ar Kuresāres skolu Sāremā salā gan skolēniem, gan skolotājiem. Skola kļuva par vienu no labākajām skolām rajonā.

Maija Leitarte

Manu darba gaitu sākuma laiks ir direktore Ināras Samītes laiks Rojas vidusskolā. Atnākot uz jauno darba vietu un saklausoties augstskolā teikto, ka nevajag pirmajā darba gadā piekrist audzināt klasi, biju tam noskaņojusies. Kad to pavēstīju direktorei, viņa paskatījās uz mani ar savām samtaini brūnajām acīm un ļoti strikti pateica: „Ja, Maija, jūs gribat strādāt ģeogrāfijas kabinetā, tad jums jāņem audzināt skolotājas Ilzes Deksnē klase!” Tas bija punkts uz „I”. Man bija jāsaprot, ka pretī runāšana netiks ņemta vērā.

Pateicoties direktorei, saņēmu audzināšanā savu pirmo klasi, ar tās audzēkņiem man bija 7–8 gadu vecuma starpība un tie kļuva par man joprojām ļoti mīļiem cilvēkiem. Tāpēc varu teikt paldies direktorei, ka audzināšanas darbs man nav sagādājis ļoti lielas problēmas arī turpmāk un katrs nākošais klases kolektīvs man bijis lolots un iemīlēts. Direktore Ināra Samīte bija mana pirmā direktore un arī pirmais cilvēks, kurš mani sagaidīja aizliegtajā zonā un iekārtoja vietu skolā, meklējot mani pa visu Talsu rajonu, kad jau biju sākusī darba meklējumus citā rajona skolā.

Maija Bergane

1967. gadā skolā tautisko deju kolektīvu vadīja Eleonora Jurševska, bet no 1975. gada to sāku vadīt es. Dejotgribētāji bija, un mēģinājumi notika kultūras namā

divas reizes nedēļā pēcpusdienu un vakara stundās. 1979. gada rajona skolu deju kolektīvu skatē ieguvām 2. vietu un mūs uzaicināja piedalīties Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkos. Tas bija skaists, bet ļoti grūts laiks. Gulēt gājām vienos naktī, bet jau 7.00 vajadzēja būt mēģinājuma laukumā. Bet – cik priecīgi un pacilāti soļojām gājienā pa Rīgas ielām orķestra pavadībā! Kāds prieks bija dejojot lielajā stadionā un veidot deju rakstus! Vēl pēc gadiem satiekoties, bieži jautājam: „Vai atceries, cik skaisti mums bija igaunju tautas tērpi? Cik skaista somiņa pie sāniem! Bet cik tomēr bija grūti – miegs nāca, mamma gribējās redzēt...”

Inta Plāte

Negribēju samierināties ar situāciju, ka Rojas vidusskolā nav tautisko deju, jo pati tās biju dejojusi, tāpēc sākumskolā noorganizēju tautisko deju grupu. Jauki bija mēģinājumi. Aizrādījumus saņēmām, ka dejojām ar nepiemērotiem apaviem, bet tērpus mums solīja sagādāt tad, kad parādīsies augstus sasniegumus skatēs. Meitenēm brūnciņi bija pašu šūti, bet puikām kultūras namā sameklēti vecie (bikses knapi derēja). Uzstājāmie skolas sarīkojumos – bija jauki, un vecāki priecājas un pateicās, ka viņu puikas dejo. Un kur tad vēl braucieni uz Rīgu, uz „Zelta sietiņa” koncertu operā ar smieklīgiem atgadījumiem!

Kristīne Afanasjeva

Evas laikā uzsāku savas darba gaitas Rojas vidusskolā. Atceros darba interviju, uz kuru biju atbraukusi – tā bija ļoti vienkārša, atvērta, un no Evas staroja milzīgs pozitīvisms. Tāda viņa bija arī savā darbā. Mācēja vienmēr pajokot, bet tanī pašā laikā pateikt vajadzīgajā vietā un laikā stingrus un skarbus vārdus. Eva, neprasot burtiski, lika saprast, ka visam jābūt perfekti nostrādātam un ar *glanci*. Evas vadībā skolotājs vienmēr jutās ļoti aizstāvēts. Eva aktīvi piedalījās un palīdzēja organizēt arī skolotāju ārpusstundu rīkles.

Ļoti palicis prātā, ka direktore Gundega Kalniņa teica – viņas darba gados skolā tiks izveidots peldbaseins – lai izdodas! Viņa ir atvērta, sirsniņa, komunikabla. Atbalsta skolotāju aktivitātes ārpusstundu darbos. ■

45 – šķiet neaptverami

(Turpinājums no 2. lappuses)

No 2004. gada sešus gadus skolu vadīja direktore Eva Kārklīņa. Direktore Evas Kārklīņas vadības laiks bija ļoti daudzveidīgs. Īpaša uzmanību tika veltīta visas dokumentācijas sakārtošanai atbilstoši juridiskajām prasībām. Klases žurnāla vietā tika ieviests e-klases žurnāls. Ar interneta starpniecību uzlabojās informācijas apmaiņa. Direktore vadībā turpinājās daudz ļoti nozīmīgu projektu īstenošana – sākumskolas korpusa siltināšana, mācību kabinetu pārkārtošana, to papildināšana ar jauniem mācību materiāliem, iegādāti daudzi jaunu datoru komplekti. Skolas tumšie gaiteni pārtapa un kļuva arvien gaišāki un sulaināki. Tika iekārtota moderna trenāžieru zāle, uzstādītas video novērošanas tehnikas.

Ļoti daudz bija sabiedrisko aktivitāšu un interesantu notikumu. Īstenojot skolēnu apmaiņas programmas uzdevumus, veselu mācību gadu mūsu skolā mācījās divas skolnieces no ārzemēm – Jūlija Kaudevica no Vācijas un Monthida Sutanana no Taizemes. Interesantas bija pieredzes apmaiņas ekskursijas gan Latvijā, gan ārzemēs. Visos pasākumos ļoti aktīvi un ar dziļu interesi iesaistījās direktore pati. Viņai vienmēr pietika laika uz klausīt ikvienu no mums. Viņa prata norādīt uz vēl nepaveikto un vienmēr saskatīt mūsos labo.

No 2010. gada 1. jūnija skolas direktore ir Gundega Kalniņa.

It kā nejauša sakritība, tomēr, tāpat kā Ineta Tamane un Eva Kārklīņa, arī Gundega skolas lielajā kolektīvā vairākus gadus vadījusi audzināšanas darbu. Rojas vidusskolas kolektīvam viņa pievienojās pirms 8 gadiem. Kā direktorei šogad 1. septembris ieskanēsies jau otro reizi.

Gundega ir apņēmības pilna turpināt ierasto skolas ritmu, godāt uzticētos skolas vadības pienākumus un ienest arī savu artavu skolas pasaulē. Ikdienā viņa ne mirkli nešaubās, ka skolotāja būtība ir skolot, palīdzēt un atbalstīt.

Tāda izskatās mūsu mīļā skola vēstures likločos. Un šodien mēs aicinām

visus turpināt kopā veidot skolas vēstures lappuses. Skola būs pateicīga par katru atmiņas stāstu un foto no albuma par Rojas vidusskolas laikiem, ko ielikta nelielajā skolas muzeja atmiņu lādītē. Aicinām jūs ielūkoties arī skolas mājas lapā www.rojasvidusskola.lv, kurā izveidots arhīvs un ir iespēja komentēt fotogrāfijas. Tur varat iepazīties ar aktuālāko skolas informāciju. Sveicam visus skolas dzimšanas dienā!

Skolotāju, skolas darbinieku, absolventu atmiņu stāstus apkopoja skolotāja Inta Plāte, stāstā to visu ievija skolotāja Santa Veide

Audzēkņu atmiņas par skolas laiku darbiem un nedarbiem

Mārīte Maķevica /Štāle/

Ļoti daudz gājām pārgājienos un braucām ekskursijās. Skola bija jauna, vēl nebija iedibinātas savas tradīcijas, pasākumi bija saistīti ar komjaunatni, dažādas sacensības klašu starpā. Sportu pasniedza skolotājs Aldis Gūtmanis, bet direktors bija Oļģerts Veinbergs, kurš mācīja ķīmiju. Viņš lika pēc stundām mācīties ķīmiskos simbolus latīņu valodā – tā arī ieguva iesauku *Kuprums*. Skolotāja Ilga Veinberga bija līdzsvarota, nekad nezaudēja savaldību, vienmēr ar labsirdīgu humoru atrada izeju no visdažādākajām situācijām, kas radās skolas dzīvē.

Vēsma Fabriciusa /Zeltiņa/

Rojas vidusskola bija viena no jaunākajām, modernākajām skolām rajonā ar plašu sporta zāli, ēdamzāli, mācību kabinetiem. Skolas direktors Oļģerts Veinbergs – saprotošs, ar lielu enerģiju un darba spējām apveltīts cilvēks. Atmiņā palikuši arī vienmēr humora pilnais fizikas skolotājs Arvīds Penēzis, skolotājs Visvaldis Strautiņš – tūrisma fanāts, orientēšanās pasākumu organizētājs un vadītājs.

Zaiga Kilmite /Zeltiņa/

Vidusskola un laiks, kas tajā pavadīts – tie ir jaukie jaunības gadi. Tika sperti pirmie soļi, ieejot lielajā pasaulē, lielajā nezināmajā. Un lielu palīdzību ir jāsaka skolotājiem, kas to palīdzējuši izdarīt: skolotājiem Emilijai Mežmalei, Arvidam Penēzim, Gunāram Beltiņam, Viesturam Deksnim, Elīnai Vasiolkai.

Visspilgtāk atmiņā palicis internātā pavadītais laiks. Biju no Melsnīla, tāpēc paliku internātā. Mums bija kolosāls internāts! Varējām priedzēt par jauniem, moderniem skapjiem, divāniem, spoguļiem. Mums bija jaunas, skaistas dušas telpas un meiteņu tualetē bija atsevišķa „bidē” kabīne, īpaši iekārtotas telpas mācībām. Mācījāmies internāta audzinātājas klātbūtnē. Bija arī auklīte, kura palīdzēja mazākajām meitenēm no rītiem sapīt bizes. Bija arī audzinātāji – nakts dežuranti. Viss vienmēr bija kārtīgi un mierīgi. Tā atceros savu vidusskolas laiku, kad 1968. gadā no Kolkas mazās skoliņas atnācu uz Rojas lielo vidusskolu.

Daina Kunstberga

Mācījāmies 10. klasē. Tajā laikā bija mini mode. Protams, svārciņi meitenēm bija īsi, un dažai pat ļoti īsi. Klases audzinātājs mums bija skolotājs Geršmanis. Viņš aizrādīja, ka nepiedien staigāt tik īsos svārkos. Bet mēs, protams, to vēra neņēmām. Kādu dienu viņš mūs visas nostādīja rindā un ar lineālu mērīja svārku garumu. Neatceros, cik centimetriem vajadzēja būt no ceļgala līdz svārku apakšējai malai. Bet mēs aši sarullējām svārkus uz augšu, un nu tie atkal bija pārāk īsi. Audzinātājs noskaitās un aizsūtīja mūs pie skolas direktora Skrupska. Pa ceļam mēs svārciņus atkal padarījām garākus. Direktors paskatījās uz mums un teica: „Nav jau nemaz tik traki. Meitenes, varat iet!” Līdz ar to mūsu ciniņš beidzās.

Visvaldis Plāts

Direktors Skrupskis bija cienījams, saprotošs un taisnīgs, uzticējās un, ja vajadzēja, sodīja, bet par to neviens neapvainojās. Viņš nevienu necentās izpatikt, iztapt un nevienu „neklainījis”. To viņš mācīja arī saviem skolēniem. Vīrs ar stāju un pacieņu. Atmiņā palikušas Skrupska nakts astronomijas stundas uz skolas jumta, kā arī meiteņu minimo-

de, bet zēniem garo matu – hipiju laiks. Skrupskis ar šķērēm sagaidīja viņus pie skolas durvīm.

Valsts svētku laikā vidusskolēniem – komjauniešiem bija jādežurē skolā un jāveic apgaita pa ciemu. Atgādījums – dežurētāji izēda skolas ēdnīcā sieru un klausījās radio „Luksemburga” pārraidīto rokenrolu. Ciemā bijuši izlikti balti un sarkani karodziņi, bet paši dežuranti tos pārkārtojuši – sarkans, balts, sarkans. Nākamajos svētkos balto karodziņu vietā bija dzeltenī.

Bijām komjaunieši, tomēr reiz aizgājām uz dievkalpojumu Ziemassvētkos. Par to daudzi pārmeta, bet direktors teica, ka tas mums ir jāzina un jāredz.

Pēc ballēm mēdzām iet pie meitenēm uz skolas internātu. Bija gadījums, kad skolotājs Neimanis ar bateriju rādīja ceļu izejai no internāta. Vidusskolas puīšiem tika samazināta uzdevība par nakts miera traucēšanu internātā un citiem pārkāpumiem.

Pēc 9. klases bija skolnieku celtniecības brigāde, kas piedalījās stadiona celtniecībā. Ķirķragā bija darba – atpūtas nometne, no turienes veda uz darbu kolhozā vai citur.

Ēriks Paegle

Kad pārnācu mācīties uz Rojas vidusskolu, tā bija tikko uzcelta – viss bija jauns, gaišs, milzīgs. Visvairāk pārsteidza milzīgā sporta zāle, kas tajā laikā bija viena no labākajām Latvijā.

No mācībām visspilgtāk atmiņā ģeometrija – biju iemācījies ne teorēmu (vienu uz priekšu). Izsauca, bet es ne „bū”, ne „bē”. Skolotājs Geršmanis (iesaukts „Šmilis”) sacīja: „Lieku tev apaļu „štoku””. Tas gan bija pārsteigums.

Evija Mutore (Undele)

Skola man saistās ar sev mīļiem skolotājiem, kuriem esmu pateicīga par iemācītajām dzīves vērtībām. Mana audzinātāja Inta Veidmane bija burvīga, ļoti laba skolotāja. Skolotājs Visvaldis Strautiņš, kurš gadu bija audzinātājs, vadīja tūrismu, kur gājām pārgājienos. Skolēnus uzņēma oktobrēnos, pie krūts piesprauda zīmīti – piecstūra zvaigznīti ar Ļeņina attēlu, pionieros – apsēja sarkanos kaklautos un piesprauda zīmīti ar liesmojošu ugunsķuru, vēlāk uzņēma komjauniešos.

Atmiņā lielie kartupeļu lauki, bet nopelnījām naudiņu un klase varēja braukt ekskursijās. Mazākajās klasītēs karnevāli, bija jāšuj tērpi. Vidusskolā pienāca klāt skolēni no Kolkas. Pie klasesbiedra Viktora, kurš dzīvoja internātā, gājām klausīties, kā viņš spēlē ģitāru un dzied.

Ervīns Vilciņš

Atceros ierindas skates, rīta rosmes skolas priekšā skolotāja vadībā. Kā klase brauca ekskursijās. Visinteresantākie bija tūrisma un orientēšanās, sporta pasākumi. Rudeņos talkas kolhozā, vasarā jāstrādā laucīņos – jāravē, jākaplē. Dažreiz notika arī balles – dejoja tikai pāros: meitene + zēns.

Gundega Žurovska

Skolotāja Biruta Ūdre vadīja teātra pulciņu un bieži runāja pārvērstā balsī, kas mums ļoti patika. Neatceros, ka viņa būtu bijusi kādreiz dusmīga. Tajā laikā nelika atzīmes, bet aizburtnīcas vāciņa aplīšus vai bildītes, ja darbiņi bija glīti un pareizi izpildīti. Pie sienas bija plakāts ar kalnu, kur bija salikti mūsu vārdi, jo labāk lasījām, jo augstāk kalnā bija vārds.

Interesantas bija rudens talkas – kurinājām ugunsķuru, cepām kartupeļus un ābolus.

Kad reiz biju sastrīdējies ar savu labāko draudzeni Žaneti, klasesbiedri un klases audzinātāja mums iedeva kopīgu uzdevumu – man jāizcep gulbiši, bet Žanetei jātaisa želeļa – diķis, kur tiem peldēt.

Solveiga Siliņa (Kalniņa)

Rudens talkas Rojupē – *super!* Dežūras skolas virtuvē, pārgājieni, apkārtnes sakopšana, interesantas sporta sacensības pie Ināras Jurušas. Skolā bija slēpošanas inventārs, un mēs ziemā slēpojām un braucām piedalīties sacensībās uz Talsiem.

Ļoti patika stundas pie skolotājas Šnores – stingra, prasīga, stundās neviens nevarēja atļauties slukti uzvesties un traucēt pārējos. Interesantas bija stundas pie skolotājas Maijas Leitartes. Skolotājs Edvīns Krieviņš mums stāstīja par militārām lietām, bija jāvelk gāzmasksas, bet skolotāja Aija Rēriha bija kā otrā mamma.

Interesants bija oktobrēnu un pionieru laiks un soļošana skatēs ar vienādiem krekliem, likās, ka visai klasei bija ļoti liela atbildība, mēs ļoti centāmies, jo skates vērtēja, un mums vienmēr gāja labi. Ar kaklauta nēsāšanu zēniem gāja ša un tā, bieži iebāzti kabatās – tas bija pārkāpums.

Nepatīkamas atmiņas par iešanu pie zobārsta. Visi cerēja, ka sarakstā nebūs ierakstīts viņa uzvārds, un no tā vien, ka klasē negaidīti atvērs durvis un ienesa mazu lapiņu, daudzi jau drebēja.

Eva Jansone (Bagucka)

Manas klases audzinātāja bija labākās skolotājas skolā. Mazajā galā no 1. līdz 3. klasei bija Rasma Smaīze. Mūsu klase viņai bija pirmā audzināmā klase. Aizejot uz Lielo galu, 4. klasē pusgadu audzinātāja bija Mārīte Krieviņa, kura aizgāja dekrēta atvaļinājumā. Tad mēs tikām pie jaunas audzinātājas – Elīnas Vasiolkas. Viņa bija klases audzinātāja līdz 12. klases beigām.

Rūpējāmies par klases tīrību – tas bija dežuranta pienākums. Skolā bija spiežama poga zvanam. Bija dežūrgaldīnš, kur sēdēja dežurants un gaidīja, kad jāspiež zvana poga gan stundu sākumā, gan beigās. Viņam šī diena bija brīva no stundām. Skolā strādāja zobārste. Ja skolēnus izsauca pie viņas, arī tas bija jādara dežurantam. Zobārste iedeva zīmīti ar uzvārdiem no attiecīgās klases, tad stundu sarakstā bija jāsameklē, kāda stunda šai klasei notiek, jāpiekļauvē un jāiedod zīmīte skolotājai.

Aktuāli bija piedalīties aģitbrigādēs. Ļoti patika apmeklēt keramikas nodarbības pie skolotājas Ingridas Ķauķes, kura mācīja būt radošiem. Mūsu skola bija slavēta Latvijā ar to, ka skaitījāmies sporta skola, no kuras nāca daudz pazīstamu sportistu.

Atmiņās daudz pozitīvu emociju par skolotāju Mārīti Maurmani, sava priekšmeta entuziasti. Viņa man iemācīja skaisti, tēlaini rakstīt sacerējumus.

Sigita Riekstiņa

Rojas vidusskolā mācījās 8 gadus. Skolas laiks bijis jauks un interesants – gan esmu slavēta, gan rāta. Bijām samērā draudzīga klase. Gadījās arī smieklīgas situācijas. Reiz jokojamies ar klases puikām un vienu no viņiem, kurš bija maza auguma, iesēdināju papīrgrozā. Īpaši jautras bija fizikas stundas, kurās, šķiet, neklausīja neviens.

Klase bija jātīra katru dienu, taču katram skolēnam bija savs tīrīšanas grafiks. Skolā bija jāiet arī sestdienās. Pusdienas bija par brīvu. Visvairāk bija zupas. Uz skolu veda autobuss, bet mājās bija jāiet pašiem.

No rītiem bija rītarosme ar vingrošanu. Mēs visi skrējām ap skolu. Tas bija domāts, lai mēs pamostos. Starpbrīžos ar klādēm rokās staigājām pāros no viena gaitēņa gala uz otru, atkārtējot mācību vielu. Bieži tika rīkoti klases vakari ar mūziku un dejām. Bija jautri.

Aija Krontāle

No Mazā gala visjaukākās atmiņas palikušas par klases audzinātāju Birutu Andersoni, kura par saviem skolēniem rūpējās ar lielu cieņu un atbildību. Ļoti spilgti palikuši atmiņā klases audzinātājas Astras Saliētes organizētie tematiskie klases vakari – „Mani hobiji”, „Labākā ēdiena recepte”, „Modes skate”. Atmiņā sporta sacensības klašu starpā – basketbola, vieglatlētika. Arī ierindas skates patika, lai gan bija grūti visu iegaumēt un izdarīt. Vislabākā atmiņā ekskursijas, pārgājieni. Astra Saliēte – vislabākā skolotāja pasaulē, ļoti žēls, ka nav izdevies to pateikt viņai pašai. Pateicoties viņai, daudz braucām uz teātra, operas, operetes izrādēm. Skolotājas ietekmē veidojās mīlestība pret ceļošanu un mākslu.

Santa Vilcāne (Graudiņa)

Spilgtā atmiņā pirmais pasākums, kurā tika atveidoti slaveni dziedātāji un mūsu klase ieguva 1. vietu – mans klasesbiedrs Uģis atļojoja Valēriju Ļeontjevu, un es šuvu viņam tērpus.

Kopš 5. klases piedalījās skolas izlases komandā konkursā „Vai tu mīli jūru?”, daudzkārt ieguva 1. vietas. Visspilgtāk atmiņā palicis konkurss Ventspilī, no kura atvedām 15 grīdas vāzes, kas droši vien vēl tagad grezno skolu. Atceros angļu valodas skolotāju Laimoni Brambatu – lai nebūtu jāraksta kontroldarbs, mēs lūdzām viņu pastāstīt par piedzīvojumiem jūrnieka gaitās, un tā parasti pagāja visa stunda. Galu galā viņš saprata mūsu viltību un nopietni ķērās pie angļu valodas mācīšanas.

Laila Štāle

Bijām jauki, nopietni un reizē nenopietni skolēni – *bēcinieki* sava *foršā* audzinātāja Egila Mūrnieka vadībā. Centāmies iegūt pirmās vietas skolā organizētajos pasākumos. Skolotāji bija stingri un prasīgi, bet tajā pat laikā ar savstarpēju cieņu pret otru, neizpaliekot pa kādam jokam.

Pret skolotājiem bija cieņa un bijība. Vieni no nopietnākajiem pasākumiem bija ierindas skate, konkurss „Vai tu mīli jūru?”, kopīgie klašu Jaungada uzvedumi, tūrisma sacensības, mācību priekšmetu nedēļas. Neiztika bez tradicionālajiem pasākumiem – Žetonu vakara un Pēdējā skolas zvana. Bija laba slēpošanas inventāra bāze, bija jāpilda GDA normas. Lai tiktu uz diskotēkām, bija jāizņem speciālas atļaujas, ko parakstīja direktors, klases audzinātājs un vecāki.

Linda Kleinberga

Visspilgtāk atmiņā klases audzinātāja Mārīte Maurmane – ļoti jauka un zinoša skolotāja, ļoti atsaucīga un izpalīdzīga. Viņa tā spēja iemācīt latviešu valodu, ka vēl tagad ausis skan skolotājas teiktie termini par latviešu valodas gramatiku. ■

Pasākumu kalendārs

27. augustā 20.00 Rojas jūrmalā
SENĀ UGUNŠ NAKTS.

Mūsu dabas koncertzālē dziedās un muzicēs
Aivars Birzmalis un Ēriks Upenieks.
Skanēs iemīļotas, pazīstamas un līdzī dziedamas
melodijas. Jau 10. gadu svētku kulminācijā

ugunsskulptūra – šogad ar zīmīgu nosaukumu „Jubileja”.

Un vēl – jūra, ugunskurs un vakara debesis.

Aicinām ikvienu paņemt līdzi un iedegt jūrmalā savu uguntiņu!

30. augustā 10.00–13.00 DONORU DIENA

2. septembrī 20.00–01.00

DISKOTĒKA Back To School Party.

Nosvini skolas sākumu! Ielūdz – DJ Ilmis. Ieeja Ls 1,-.

Senioru dāmu koris „Banga” un diriģente Aiga Kaža aicina uz
šīs sezonas pirmo mēģinājumu 8. septembrī 16.00.

Miļi gaidītas arī jaunas dalībnieces!

10. septembrī 13.00 uz balli „PRETĪ RUDENIM”
ielūdz klubs „Liedags”:

* no 12.00–13.00 varēsim iegādāties gardos „Skrīveru saldumus”;

* sumināsim jubilārus;

* dejosim Vīgo Graudiņa mūzikas pavadijumā;

* baudīsim līdzpaņemto „groziņu labumus”;

* viesos uzņemsim 11 ciemiņu kolektīvus.

Būs pārsteiguma koncerts!

Pieteikties pasākumam līdz 5. septembrim. Zvanīt Veltai –
63269802, 22302970; Ausmai – 63269226, 26476081. Viesiem un
klubiņa biedriem ieeja bez maksas, pārējiem – Ls 2,-. Pēc pasākuma
„busiņš” izvadās pa ciemiem.

23. septembrī 19.00

TĒVU DIENA ar izrādi „Tētis” un Aināru Ančevski.

Jau otro gadu Latvijā tiek atzīmēta TĒVU DIENA, tādēļ izrāžu ap-
vienība „Panna” septembrī aicina visas jaunās, topošās un esošās ģime-
nes to svinēt kopā ar sirsniģo un smieklīgo stand-up komēdiju „Tētis”.

Galvenās lomas atveidotājs Ainārs Ančevskis uzskata – ģimenēm no-
derēs dalīšanās pieredzē, ko īsti nozīmē kļūt par tēvu, apzināties bērnu
kā pilntiesīgu ģimenes locekli, kas sagādā ne mazums pārdzīvojumu un
problēmu, bet galvenokārt – neizmērojamu prieku. Izrāde atraktīvi, komi-
skiski un saprotami ļauj skatītājiem iejusties lugas varoņa ādā, smieties
līdz asarām un pārdomāt cilvēka dzīvē svarīgāko posmu – bērna
ienākšanu pasaulē.

Ieeja: Ls 4,-. Biļešu iepriekšpārdošana Rojas KC un Biļešu paradīzes
kasēs no 1. septembra.

1. oktobrī tiek organizēts

bijušā zvejnieku kolhoza „Banga” darbinieku atmiņu pasākums.

Pulcēšanās 12.00 Rojas kapos. 13.00 Rojas Kultūras centrā pasākumā:

* dalīsimies atmiņās;

* atcerēsimies bijušo kolhoza priekšsēdētāju Miķeli Limentu,
kuram šogad būtu 85. jubileja;

* tiks demonstrēti filmu un video ierakstu fragmenti par tā laika
notikumiem.

Līdzī ņemams „groziņš” un labs garastāvoklis.

Pieteikties līdz 20. septembrim Ilonai Zvaigznei: 63269783,
29145347 vai Rojas kultūras centrā: 63232282, 29196478.

Jūrā pie Kaltenes avarē Engures zvejas kuģis

Dace Klabere

Naktī uz otrdienu jūrā pie Kaltenes uz sēkļa uzskrēja SIA „Unde”
piederošais zvejas kuģis „Kate”. Kuģa apkalpe tika evakuēta. Kuģa
glābšanas darbos iesaistījās kuģi „Klints”, „Varonis”, „Astra” u.c.,
vēlāk pievienojās arī zvedru ūdenslidēji. Avārijas vieta tika
norobežota. Pēc apkalpes evakuācijas nākamais galvenais uzdevums
bija kuģi esošās degvielas atsūknēšana.

Nelaimē nonākušajam
zvejas kuģim palīgā stei-
dzas citi.

Laimoņa Zemela foto

Ronenīte Agnija jūras plašumos

Dace Klabere

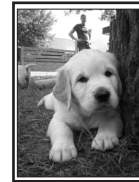

17. augustā no Rojas ostas kuģa „La-
sis” pusceļā starp Roju un Roņu salu
jūrā tika izlaists zoodārzā izaudzinātais
pelēkais ronē, kurš mīļi nodēvēts par
Agniju. Ronēni aprīļa sākumā netālu
no Mazirbes jūras krastā atrada Slīteres
rezervāta darbinieki. Tobrīd ronēni
svērsi vien 10 kilogramus, kas ir pat
mazāk par tikko dzimuša ronēna svaru.
Šobrīd Agnija sver jau 46 kilogramus un
tas nozīmē, ka ir labas izredzes iedzīvo-
ties dabiskajā vidē jūrā. Uzkrātie tauki

palīdzēs ronēni iedzīvot, kamēr tiks apgūta prasme patstāvīgi ķert zi-
vis. Kā pastāstīja zoodārza atbalsta biedrības priekšsēdētājs Ingmārs
Līdaka, speciālistiem ir ļoti liela pieredze ronēnu izbarošanā un
dažādā nācies uzņemt pat desmit un vairāk mazuļus. Izaudzinātie
ronēni ir gan nosūtīti uz ārvalstu zoodārzēm (Ķīnu, Japānu, Lietuvu,
Franciju u.c.), gan atlaisti Baltijas jūrā pēc iezīmēšanas ar īpašu
pleznas zīmi. Tā kā neviens iezīmētais ronēns nav atrasts miris, ir
cerības, ka ronēni dabiskajā vidē iedzīvojas veiksmīgi. Agnijas
gadījumā svarīgi bija roni izvest ārpus zonas, kurā varētu būt izlīti
zvejnieku tīkli, un Ingmārs Līdaka domā, ka jau nākamajā dienā rone-
ne sasniegs Roņu salas krastu. Jau no pirmās zoodārzā pavadītās die-
nas ar Agniju kopā bijusi zoologe Kristīne Ječminkina, kura pastāsta,
ka Agnija pēc rakstura bijusi ļoti ierpa un barojot bijusi jāievēro vis-
lielākā uzmanība, lai ronēns neiekostu rokā un nesāktos infekcija. Roņu
izlaišana jūras plašumos nav gluži ikdienišķa nodarbe, tādēļ tajā pie-
dalījās arī virkne amatpersonu – Rojas novada domes priekšsēdētāja
Eva Kārklīņa, Rojas ostas pārvaldnieks Jānis Megnis, zoodārza direktors
Rolands Greiziņš, jau pieminētais Ingmārs Līdaka un citi
zoodārza darbinieki. Paldies arī Rojas ostas kapteinim Rolandam
Grausmanim. ■

Sludinājumi

PĀRDOD

☐ zeltainā retrīvera
kucēnus ar ciltsrakstiem.
Telefons 26461865.

☐ Linoleju, iekšdurvis, apkures radiatoru
un citas saimniecībā noderīgas lietas.
Tālrunis 27713813.

PĒRK

☐ Padomju laika lietotu čuguna apkures
katlu ekspluatācijas kārtībā privātmājai.
Zvanīt 28856868.

Izgatavo virtuves iekārtas, iebūvētus
skapjus u.c. mēbeles. Piegāde. Montāža.
Telefons 29644910.

27. augustā no 12.00 - 17.00 Rojas ostā
apskatāms jaunais krasta apsardzes kuģis
“Skrunda”.

Mūzikas un Mākslas skolas
1. septembra koncerts 13.00
koncertzālē.

Papildus audzēkņu uzņemšana
1. septembrī 14.00 Mūzikas skolā.

Rojas novada Sociālais dienests informē

Cienjamie seniori, kuri esat
pieteikušies bezmaksas kursiem
datorzināšanu apguvei! Lūdzam jūs ie-
rasties uz apmācībām 13. septembrī
11.00 Rojas kultūras centra otrajā stāvā,
semināru telpā.

Sociālā darbiniece
Baiba Trūbiņa

Latvijas Represēto apvienības priekš-
sēdētāja Gunāra Resnā un mūsu apvienības
vārdā pateicamies Rojas novada domei un
priekšsēdētājam Evai Kārklīņai par at-
saucību un finansiālo atbalstu daļībai ik-
gadējā represēto salidojumā Ikšķilē.

Rojas novada represēto apvienība

18. jūlijā Rojā uz tilta atrasts maks ar
kreditkartēm un automašīnas vadītāja
apliecību uz Ivara Makstnieka vārda.
Īpašnieks maku var saņemt Rojas
pašvaldības policijā.

Kapu svētku dievkalpojums
Rojas kapsētā 28. augustā 13.00.

Miļo tēt, cik ļoti grūti
Tevi zemes klēpim dot.
Z. Purvs
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aivim, tēti
zemes klēpi guldot.
Klasesbiedri un skolotāja

Aktuālāko un jaunāko informāciju
lasiet mājas lapā www.roja.lv

Lapu Krišam jeb Intai Celmiņai – 40 darba gadu jubileja

Dace Klabere

23. augustā Rojas novada bibliotēkas Bērnu nodaļas vadītāja Inta
Celmiņa atskatījās uz darbā pavadītiem 40 gadiem. Tālajā 1971. gadā,
tikko kā beigusi Rīgas Kultūras un Izglītības darbinieku tehnikumu,
jaunā bibliotekāre savas darba gaitas sāka Kalnciema lauku teritorijas
bibliotēkā. Toreizējā Talsu rajona Izglītības nodaļas vadītāja Skaidrīte
Zvejniece gan bija pieprasījusi jauno speciālisti darbam Ūģuņu bibli-
otēkā, bet Intai, kā jau jaunam cilvēkam, gribējās dzīvot tuvāk galvas-
pilsētai. Pēc Kalnciema, neilgu laiku pastrādājusi Apguldes profesio-
nāli tehniskās skolas bibliotēkā, Inta ar savu jauno ģimenīti pārnāk
dzīvot uz Rojupi, kur strādā par māksliniecisko noformētāju kolhozā
„Rojupe”. Šeit nostrādātais laiks arī ir vienīgais, kad Inta nav strādāju-
si bibliotekāres darbu, bet kurā lieti noderējis Intas ķēriens gan uz
glītu rakstīšanu, gan māksliniecisko noformēšanu. Drīz atbrīvojusies
vieta Lubē, un Inta ik dienas sāka mērot ceļu uz Lubes bibliotēku. Ilgi

Inta Celmiņa 40 darba gadu jubilejā kopā ar sveicējiem – darba
devējiem un kolēģiem.
Laimoņa Zemela foto

braukāt gan nesanāca, jo toreizējā Rojas ciema izpildkomitejas sek-
retāre Ausma Klauberga uzaicinājusi Intu uz Rojas bērnu bibliotēku.
Inta atceras, ka tieši savā 30. dzimšanas dienā 9. martā sākusi strādāt
Rojā. Toreiz bērnu bibliotēka atradās tagadējās Rojas DzKU telpās.
Telpas bija tumšas, šauras, aukstas, pašam darbiniecēm ar malku ap-
kurināmas, tādēļ Inta ar prieku atceras dienu, kad vajadzējis
pārvākties uz savu naminu – jauno bibliotēkas ēku Celtnieku ielā,
tagadējās Sociālā dienesta telpās. Lai arī pārvākšanās process bijis
diezgan briesmīgs, jautāta par mīļākajām bibliotēkas telpām, Inta min
tieši mazo pasaku naminu, kas patīcis visiem – gan lasītājiem, gan
darbiniekiem. Ar laiku telpas gan nokalpojušas, tādēļ Inta pricējas
par tagadējām plašajām un gaišajām telpām Rojas kultūras centrā.
Uz tradicionālo jautājumu, vai vēlreiz izvēlētos šo pašu profesiju, Inta
atbild ne mirkli nevilcinoties – jā. Neko citu jau viņa neprotot un pat
iedomāties nevarot. Lai arī, ejot mācīties, Intai īstas pārlicības par
izvēlētais profesijas pareizību nebija, ir trāpīts desmitniekā. Toreiz
noteicošais esot bijis vien tas, ka meitenei ļoti patīcis lasīt grāma-
tas, bet, ko īsti nozīmē strādāt bibliotēkā, to uzzinājusi krietni
vēlāk. „Rēķināt es nemāku un biznesmenis no manis nesanāktu”,
smejas Inta un piebilst, ka šobrīd, kad bibliotēkā parādījušies dato-
ri, strādāt ir mazliet skumji. Tas tādēļ, ka vairums bērnu šodien
izvēlas sēdēt pie datora, nevis pavadīt laiku, lasot grāmatas. Grūti
šodien piedabūt bērnu pie lasīšanas. Inta pati vienmēr ir vairojusi
bērnu lasītāriem, gan aicinot skolēnus apmeklēt bērniem domātos
bibliotēkas rīkotos pasākumus skolā, gan aicinot uz pasākumiem bib-
liotēkā, gan uzņemoties iniciatīvu, lai neapsīktu jaukā, republikā
vienīgā Pastariņa prēmijas izcīnīšanas un pasniegšanas tradīcija. Uz
jautājumu, vai arī šogad pie bērniem Dzejas dienās nāks Lapu Krišs,
Inta atsmēj, ka īsti vēl nezina. Savulaik Inta bērnus pārsteigusi
dažādos tēlos – Karlsons, Pele, Minkuminks, krauklis Abrakss, Ne-
zinītis, Neuzrakstītā pasaciņa, mince Munce, Šķībīgais lācītis, Āriņa,
Burtu meitiņa un, protams, tradicionālais Rūķis, kurš pie bērniem
var ierasties jebkurā laikā un jebkurā veidolā. Neapšaubāmi arī
turpmāk kāds literārais tēls noteikti atnāksot – esot tik jāgādā jauns
ancuks. ■

Izdevējs Rojas novada dome.
Redaktore Dace Klabere.
Tālrunis 25446369.

Redakcijas adrese:
Rojā, Zvejnieku ielā 3, LV-3264.
Tālrunis 63269092.
avizebanga@roja.lv

Laikraksts iznāk kopš
1987. gada 3. jūlija.
Iespiests Talsu tipogrāfijā.

Bezmaksas izdevums.
«BANGA»
iznāk 2 reizes mēnesī.